

אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עִוֵּר.
או פסח.

וכאן הכל התקן לרוח הטמאה
לתת לה מקום לשלט. מצא מדבר
שהוא חרב מהפל, פכתוב (דברים
ח) נחש שרף ועקרב וגו', שמשם
הוא השלטון שלו. מצא זהב
מספיק פראוי. מצא אהרן פדי
להתחזק בימין ולהכליל בו. אז
השלים את מקומו פראוי, ויצא
ונשלם המעשה.

ובנון לנו שרוח טמאה הייתה?
שפכתוב (שמות לב) אָנָּה חָטָא הָעָם
הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה. זו רוח
הטמאה, נחש הקדמוני, כפי
שאמרנו בכמה מקומות. ובזמן
שרצה אהרן להטהר, הקריב עגל
מאותו הצד לעשות בו דין.
בראשונה עשה אותו לשלט,
ועכשו שעשה בו דין להכניעו,
שהרי פשנעשה דין בצד הזה,
נכנעים כל אותם ששולטים
מצדו.

בא וראה, במצרים, באותו הצד
שללם כתוב (שם יב) אֵל תֹּאכְלוּ
מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צלי אש, פדי
שיעלה ריחו נודף. ראשו על
פרעיו, לשפר אותו ולהכניעו, ואז
כל אלו שבאים מצדו לא
שולטים. כמו כן (במדבר ט) פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה וְגו', פדי להכניע
כל אותם הצדדים הטמאים שלא
ישלטו.

אמר לו רבי אבא, והרי הפרה
היא קדושה, היא טהורה, ולמה?
אמר לו, כן הוא, והרי פרשונה,
כלל של ארבע מלכיות הייתה
פרה, כמו שנאמר (הושע ד) כִּי כִפְרָה
סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אדמה - זו
מלכות בבל, שכתוב (דניאל ב) אֵתָה
הוא ראש הזהב. תמימה - זו
מלכות מדי. אשר אין בה מום -
זו מלכות יון (שהם קרובים לדרכי
האמונה). אשר לא עלה עליה על -

אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עִוֵּר או פסח.
והבא, כלל אתקן לרוחא מסאבא, למייהב
ליה דוכתא לשלטאה. אשפח מדברא
דאיהו חרוב מפלא, כמה דכתיב, (דברים ח) נחש
שרף ועקרב וגו', דמתמן איהו שולטנותא
דיליה. אשפח דהבא ספוקא כדקא יאות.
אשפח אהרן, לאתתקפא בימינא, ולא תפללא
ביה. פדין אשלים דוכתיה פדקא יאות, ונפיק
ואשפלים עובדא.

ובנון דרוח מסאבא הוה. דכתיב, (שמות לב) אָנָּה
חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, דא רוח
מסאבא, נחש קדמאה, פדקאמרן בכמה
דוכתין. ובזמנא דבעא אהרן לאתדכאה,
אקריב עגל, מההוא סטרא, למעבד ביה
דינא. בקדמיתא עבד ליה לשלטאה, והשתא
דיעביד ביה דינא, לאכפייא ליה, דהא כד
אתעביד דינא בסטרא דא, אתפפין כל אינון
דשליטין מסטריה.

הא חזי, במצרים, בההוא סטרא דלהון פתיב,
(שמות יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צלי אש,
בגין דיסלק ריחו נודף. ראשו על פרעיו,
לתברא ליה ולאכפייא ליה, וכדין כל אינון
דאתין מסטריה לא שליטי. פגוונא דא (במדבר
ט) פָּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגו', בגין לאכפייא כל
אינון סטרי מסאבא, דלא ישלטון.

אמר ליה רבי אבא, והא פרה קדישא איהי,
דכיא איהי, ואמאי. אמר ליה הכי הוא,
והא אוקמוה, כללא דארבע מלפון הות.
פרה, כמה דאת אמר (הושע ד) כִּי כִפְרָה
סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אדומה, דא מלכות בבל, דכתיב,
(דניאל ב) אֵתָה הוּא רִישָׁא דִּי דִּהְבָּא. תמימה, דא
מלכות מדי. אשר אין בה מום, דא מלכות יון.
(דניאל ב) קריבין לארסי מיהמנותא) אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עוֹל,